

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice – Serviciul colectare și executare silită, prin adresa nr.... din data de 19.02.2013 înregistrata la directie sub nr.... din data de 22.02.2013, cu privire la contestatia formulata de **persoana fizică X** avand CNP ... și domiciliul în ... .

Contestația, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr. .../15.02.2013, a fost formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../01.07.2012 și parțial Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emise de A.F.P. și are ca obiect **obligațiile de plată accesorii în suma totală de ... lei** aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

Contestația formulată împotriva celor două decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data primirii acestor decizii, respectiv data de **17.01.2013 și 14.01.2013**, potrivit confirmărilor de primire existente la dosarul cauzei, și de data transmiterii prin poștă a contestației la Administrația Finanțelor Publice, respectiv **14.02.2013**, așa cum rezultă din ștampila poștei aplicată pe plicul de transmitere a contestației.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) litera a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este competentul sa solutioneze contestatia formulata de **persoana fizică X** având domiciliul în ... .

**I. Petentul formuleaza contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../01.07.2012 și Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 și solicită anularea acestora, motivând următoarele:**

La data de 17.01.2013 a primit de la A.F.P. decizia nr..../01.07.2012 prin care i s-a comunicat existența unei obligații fiscale de plată a penalităților și majorărilor cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri în sumă de ... lei fără a îi fi comunicate și anexele cu privire la modul de calcul al accesorierilor, așa cum a precizat organul fiscal în cuprinsul deciziei.

Cuantumul penalităților și majorărilor depășesc debitul principal de ... lei pentru care a fost emis titlul executoriu nr.... și somația nr.... împotriva căreia în termenul prevăzut de lege va promova contestație la executare.

Pentru aceeași sumă, CNAS a emis decizie de impunere, comunicată petentului și împotriva căreia a formulat contestație, nesoluționată de CNAS.

Conform art.91 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani. Decizia nr. .../01.07.2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii și implicit decizia nr. .../31.12.2012, conțin obligații pentru perioada 01.01.2007 – 31.05.2012 fără a exista vreo informare prealabilă în acest sens.

Textul Legii nr.95/2006 este foarte clar, stabilind că dobândirea calității de asigurat pentru un cetățean român cu domiciliul în România este plata care urmează a se face în baza unui contract de asigurare. La baza raportului juridic de asigurare se află contractul. Calitatea de asigurat nu rezultă ope legis așa cum în mod greșit se susține de către unii autori.

Acestei concluzii nu i se pot opune nici măcar dispozițiile art.208 alin.(3) din Legea nr.95/2006 care sunt ambigue în contextul condițiilor stabilite de art.211 care reglementează expres condițiile de dobândire a calității de asigurat. Legiuitorul a înțeles să lege nașterea acestui raport juridic de încheierea unui contract de asigurare căci altfel art.211 nu ar avea niciun rost. Existența obligației de plată a acestei contribuții ope legis nu ar putea fi reținută decât în lipsa reglementării necesității încheierii unui contract de asigurare. Așadar, dacă Legea nr.95/2006 ar fi conținut doar art.208 fără a fi avut în conținutul său și art.211 se putea susține caracterul ope legis. Evident că pentru cei ce au încheiat contract de asigurare plata este obligatorie și în acest sens trebuie interpretat art.208 alin.(3).

De asemenea, această concluzie este susținută și de alte dispoziții din Legea nr.95/2006 care nu fac referire la obligația de plată a contribuției, ci la obligația de a se asigura în condițiile art.211, respectiv art.213 alin.(4) prevede că persoanele ce nu sunt prevăzute la art.213 alin.(1) și (3) au obligația să se asigure în condițiile art.211, prin încheierea unui contract.

O dovadă în sensul inexistenței obligației de plată a avocaților a acestei contribuții o reprezintă chiar modificarea adusă Codului fiscal prin O.U.G. nr.125/2011, precum și art.4 alin.(3) și (4) din H.G. nr.972/2006 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, art.222 din Legea nr.95/2006 care reglementează dreptul asiguratului de a fi informat cel puțin o dată pe an prin casele de asigurări asupra serviciilor de care beneficiază, nivelul de contribuție personală și modalitățile de plată, precum și asupra drepturilor și obligațiilor sale.

De asemenea, dacă Legea nr.95/2006 ar fi stabilit un sistem obligatoriu de plată al acestor contribuții nu ar fi trebuit să condiționeze plata acestora de prestarea serviciilor medicale. Dacă ar fi fost obligatorii implicit mecanismul de funcționare ar fi trebuit să fie independent de faptul plății, adică persoana care nu a încheiat contract de asigurare să fi putut beneficia de serviciile medicale, chiar dacă

nu au contract, iar aceasta să fie un simplu debitor, ce urma să achite de bunăvoie sau să fie executat silit. Or, dimpotrivă art.211 alin.(11) stabilește categoric că asigurații au dreptul la pachetul de bază de servicii medicale de la data începerii plății contribuției la fond. Din altă perspectivă această modalitate de reglementare este corectă, suprapunându-se noțiunii de contribuție, căci numai impozitul este o plată bănească obligatorie, generală și fără obligația statului de a presta plătitorului un echivalent direct și imediat (art.7 alin.(10) din Codul fiscal).

Un alt argument referitor la lipsa obligației de plată a contribuției sociale de sănătate ar fi prevederile art.220 din Legea nr.95/2006 care reglementează tipul de servicii de care beneficiază persoanele care nu fac dovada calității de asigurat. Deci, legiuitorul prin această dispoziție recunoaște că există categorii de persoane care nu fac dovada calității de asigurat și care totuși beneficiază de anumite servicii. S-ar putea susține că în această categorie ar intra persoanele ce nu realizează venituri însă acest argument nu este susținut de modul de redactare a acestui text și nici de condițiile din art.211 ce stabilește modul de dobândire a calității de asigurat.

De asemenea, art.259 alin.(4) din Legea nr.95/2006 stabilește că persoanele care nu sunt salariate au obligația să comunice direct casei de asigurări veniturile pe baza contractului de asigurare. Așadar, pe lângă argumentul legat de obligativitatea încheierii unui contract de asigurare putem adăuga și acest argument al existenței unui sistem autonom pentru avocați și totodată obligatoriu. Este adevărat că s-ar impune de lege ferenda includerea în acest sistem propriu și a asigurărilor sociale de sănătate, însă legiuitorul a reglementat în mod clar prin OG nr.125/2011 regimul asigurărilor sociale începând cu 1 iulie 2012 devenind obligatoriu pentru toate persoanele inclusiv cele ce nu realizează venituri.

Din punct de vedere al liber profesioniștilor, contribuțiile sociale de sănătate reprezintă și funcționează mai mult ca un impozit, și nu ca o contribuție din momemt ce se calculează asupra tuturor veniturilor realizate. Scopul unei contribuții și asigurarea serviciului nu trebuie să depindă de veniturile persoanei, din moment ce și prestația statului este identică pentru toți cetățenii și are legătură cu sănătatea acestora, iar nu statutul acestora.

Potentul nu are calitatea de asigurat pentru că nu a încheiat niciun contract de asigurare, deci nu are dreptul la informare și nici obligația de plată a accesoriilor.

Potentul mai precizează că nu rezultă cu claritate modul de calcul al accesoriilor având în vedere succesiunea în timp a actelor normative care au modificat atât contribuția, cât și dobânzile și penalitățile. Astfel, contribuția a fost de 6,5% din venitul net în anul 2007 până la data de 01.07.2008, iar după această dată a fost de 5,5%, iar calculul contribuției s-a făcut după declarațiile estimative și nu după veniturile nete realizate. De asemenea, accesoriile în sumă de ... lei calculate pentru perioada 31.05.2012 – 31.12.2012, prin decizia nr. nr.2730232419363/31.12.2012 nu au bază legală.

În concluzie petentul solicită admiterea contestației și anularea deciziilor contestate în maniera solicitată.

**II. Administrația Finanțelor Publice**, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a emis pentru persoana fizică X următoarele decizii:

- Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr..../01.07.2012 prin care au fost stabilite accesorii în sumă de ... lei aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri;

- Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. .../31.12.2012 prin care au fost stabilite accesorii în sumă de ... lei aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

**III.** Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile petentului și prevederile legale în vigoare pentru perioada analizată, se retin următoarele:

**1. Cauza supusă soluționării este dacă petentul este lezat prin transmiterea de către A.F.P. a unei reeditări cu același număr a Deciziei nr..../31.05.2012 referitoare la obligațiile de plată și calculul accesorii emisă de Casa de Asigurări de Sănătate, în condițiile în care obligația de plată în sumă de ... lei înscrisă în fiecare dintre cele două decizii este înregistrată o singură dată în evidența fiscală.**

#### **În fapt,**

Persoana fizică X formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr..../01.07.2012 emisă de A.F.P., prin care s-au stabilit de plată în sarcina acesteia accesorii în sumă de ... lei aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

Decizia contestată în prezentul dosar, așa cum este precizat în referatul cu propuneri de soluționare a contestației întocmit de A.F.P., este o reeditare a Deciziei nr..../31.05.2012 emisă de Casa de Asigurări de Sanatate, decizia din data de 01.07.2012 fiind transmisă contribuabilului de A.F.P. în urma aplicării prevederilor O.U.G. nr. 125/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Decizia nr./31.05.2012 emisă de Casa de Asigurări de Sănătate pentru suma de ... lei a fost contestată de petent la organul emitent, soluția de respingere a contestației, pronunțată prin Decizia nr.... din 20.02.2013 a C.A.S. care se referă și la baza de calcul a accesoriilor, făcând în prezent obiectul Dosarului nr..../103/2012 în curs de soluționare pe rolul Tribunalului ...

La dosarul cauzei există „Situția analitică debite – plăți – solduri” editată informatic la data de 22.02.2013 de A.F.P., din care rezultă că suma de plată de ... lei reprezentând obligații de plată accesorii, este înregistrată o singură dată în evidența fiscală.

#### **În drept.**

În conformitate cu prevederile art.V din O.U.G.nr.125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

**(1) Începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX<sup>2</sup> al Codului fiscal revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală.**

**(2) Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie - 30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.**

(...)

**(4) Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX<sup>2</sup> al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Predarea-preluarea se face până la data de 30 septembrie 2012, pe titluri de creanță și pe scadențe, pe baza protocolului de predare-primire și a următoarelor documente:**

a) înscrise în care sunt individualizate creanțele datorate și neachitate până la data predării-preluării și care reprezintă titluri executorii;

b) situația soldurilor contribuțiilor stabilite până la data de 30 iunie 2012 și neîncasate până la aceeași dată;

c) o copie a titlurilor în care sunt individualizate plățile anticipate stabilite pentru anul 2012;

d) orice alte informații disponibile, necesare urmăririi și verificării sumelor datorate.”

**Referitor la posibilitatea de contestare, art. 205 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, prevede:**

**“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înalță dreptul la acțiune al celui care se considera lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau în lipsa acestuia, în condițiile legii.**

**(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care considera că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.(...)”.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta că organele fiscale din cadrul Administrației Finanelor Publice au emis Decizia nr..../01.07.2012, comunicată petentului la data de 17.01.2013, ca o reeditare din programul informatic a deciziei cu același număr din data de 31.05.2012 transmisă de C.A.S. în baza prevederilor O.U.G. nr. 125/2011, fără însă a înregistra în evidența fiscală o nouă obligație de plată în sumă de ... lei cu titlu de obligații de plată accesorii.

Astfel, se reține că prin decizia contestată **nu au fost stabilite obligații suplimentare** în sarcina petentului, suma de ... lei înscrisă în Decizia nr..../01.07.2012 emisă de A.F.P. fiind identică cu cea înscrisă în coloana “Accesorii restante” din Decizia nr..../31.05.2012 emisă de C.A.S., persoana fizică X nefiind lezată în vreun fel prin emiterea și comunicarea deciziei *reeditate* în data de 01.07.2012.

Potentul nu aduce niciun argument prin care să demonstreze că interesul sau legitimul a fost lezată prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.... emisă de A.F.P. la data de 01.07.2012 și comunicată acestuia la data de 17.01.2013.

În conformitate cu prevederile art. 213 alin.(5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare,

**“Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”.**

La art. 217 alin (1) din același act normativ se reglementează că:

**„Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”**

Totodata, pct. 9.4 din privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013, prevede:

*„În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, **excepția lipsei de interes**, excepția lipsei de calitate procesuală, prescripția, puterea de lucru judecat etc.”*

Față de cele mai sus prezentate, *contestatia petentului urmează a fi respinsă ca fiind lipsită de interes*, întrucât obligația de plată în suma de 5.349 lei nu a fost dublată de organul fiscal teritorial prin emiterea și comunicarea deciziei atacate.

**2. În ceea ce privește contestația formulată împotriva dobânzilor în sumă de ... lei aferente contribuției de asigurări sociale, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de Administrația Finanelor Publice, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care soluționarea cauzei depinde de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecări.**

**În fapt,**

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../31.12.2012 emisă de Administrația Finanelor Publice au fost calculate obligații de plată accesorii în sumă de ... lei aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Perioada pentru care s-au calculat accesoriiile a fost 31.05.2012 – 31.12.2012, având ca bază de calcul debitul principal în sumă de ... lei, debit ce a fost stabilit ca obligație de plată de Casa de Asigurări de Sănătate și a fost contestat de domnul X.

La dosarul cauzei există, în copie, contestația formulată de petent la C.A.S. împotriva Deciziei nr..../31.05.2012 referitoare la obligațiile de plată și calcul accesorii, în care se face referire atât la debitul de bază cât și la accesorii, Decizia nr..../20.02.2013 emisă de C.A.S. în soluționarea contestației și acțiunea depusă la Tribunalul ... împotriva Deciziei nr..../20.02.2013, înregistrată sub nr..../103/2013, documente care dovedesc faptul că suma de bază de ... lei, pentru care s-au calculat dobânzile în sumă de ... lei, este în litigiu.

**În drept,**

**Articolul 214 din O.G. nr.92/2003** privind Codul de procedura fiscală, republicată, prevede :

**“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:**

**(...)**

**b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări.**

**(...)**

**(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”**

Față de cele prezentate anterior, reținem că obiectul dosarului supus soluționării îl reprezintă dobânzile în sumă de ... lei, care sunt o măsură accesorie în raport cu contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de ... lei stabilită de Casa de Asigurări de Sănătate. Întrucât domnul X a contestat și obligația de plată care reprezintă baza de calcul pentru dobânzile în sumă de ... lei, iar în dosarul nr..../103/2013 aflat pe rolul Tribunalului ..., care are ca obiect contestația privind contribuția de asigurări de sănătate în sumă de ... lei și obligațiile de plată accesorii în sumă de ... lei, calculate de C.A.S. până la data de 31.05.2012, nu s-a pronunțat o soluție definitivă și irevocabilă în ceea ce privește debitul, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța în ceea ce privește obligația de plată a accesoriiilor, potrivit principiului „accesoriul urmează principalul”.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art.205, art. 210, art. 213 alin.(5), art.214 alin.(1) lit.b) și alin.(3), art.216 alin. (1), art.217 alin.(1) și art. 218, din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

**DECIDE**

1. Respingerea ca fiind *lipsită de interes* a contestației formulate de persoana fizică **X** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../01.07.2012 emisă de Administrația Finanelor Publice pentru suma de ... lei.

2. *Suspendarea* soluționării contestației formulate de persoana fizică **X** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de A.F.P. pentru suma de ... lei, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie reluată procedura de soluționare de către organul competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

Decizia de solutionare a contestatiei poate fi atacata la Tribunal, conform art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 6 luni de la data comunicării acesteia, conform prevederilor legale.

Director executiv,